

vinsbyerne og Landdistrikterne, som en Støtte for en Paastand om, at Landboerne lignede for lavt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i denne Tabel ere Landboerne ikke skilte ud; det er Landdistrikterne, der tales om. Og i den af mig omtalte Tabel, Side 49 i det lille Hæfte, ere Landboerne heller ikke skilte ud, — i det hele ere de ikke skilte ud i dette lille Tabelværk, — men der er ogsaa angivet en Stigning for Hovedstaden, Provinsbyerne og Landdistrikterne i det hele, og det viser et ganske anderledes gunstigt Resultat for Landdistrikterne end den af Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds fremdragne Tabel fra det store Tabelværk. Og jeg tvivler ikke om, at naar Materialet bliver fuldstændigt bearbejdet, vil det vise sig, at det ikke mindst er selve Landboerne i Landdistrikterne, der i Tidsrummet fra 1906—07 til 1911—12 i væsentlig Grad have forøget deres skattepligtige Indtægt og Formue.

#### Finansministeren (N. Neergaard):

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede) gjorde nogle Bemærkninger angaaende Efterbeskatningen af Spiritus, som jeg er ham meget taknemmelig for. Jeg var glad for, at et Medlem med en saa anerkendt Sagkundskab paa dette Omraade fremdrog den Sag, sluttede sig til de Bestemmelser, der staa i Lovforslaget, som det er ført her op til Landstinget, og gjorde Almenheden opmærksom paa, at der altsaa her er taget Kauteler overfor en usund Spekulation paa dette Omraade, noget, som jeg tror, det er meget godt, at vedkommende i rette Tid kunne faa Opmærksomheden henvendt paa.

Det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) talte om et Omraade, indenfor hvilket han er i høj Grad sagkyndig, nemlig Tobaksbeskatningen. Jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem delte min Opfattelse i den Henseende, at det at tage Cigaretforbruget ud som et særligt Skatteobjekt indenfor Tobaksgruppen er berettiget og rimeligt. Ligeledes har jeg Indtryk af, at det ærede Medlem nærde Betænkeligheder ved allerede paa dette Tidspunkt at omordne hele Tobaksgruppens Beskatningsforhold, særlig under Hensyn til den Ro for Industrien, som vi jo ønskede at skaffe til Veje i 1908, i alt Fald for en vis Aarrække. Jeg erindrer, at man ikke mindst fra dette høje Tings Side stærkt fremhævede Betydningen af, at Revisionsfristen blev skudt ud i nogen Tid, idet Industrien saa fik Sikkerhed for at

arbejde under samme Beskyttelsesvilkaar i en Række Aar, nemlig de Vilkaar, man gav den ved Toldloven af 1908. — Det ærede Medlem udtalte nogen Tvivl om Hensigtsmæssigheden af de Kontrolbestemmelser, der ere indførte i Cigaretloven, og mente, at der var Grnd til at søge dem lempede. Ja, jeg har jo intet Ønske om at genere næringsdrivende Borgere her i Landet, og alle de Lempelser, der kunne gives, og som ere forenelige med en virkelig Kontrol og en virkelig Sikkerhed mod Smugkonkurrence, for at bruge et enkelt Udtryk derfor, vil jeg meget gerne gaa ind paa. Jeg tror nu, at allerede ved Forslagets Udformning er der taget ikke lidet Hensyn i saa Henseende.

Det ærede Medlem var en varm Tilhænger af Jagtskatten og mente, at det var en Skat, man med Længsel ventede paa rundt i Landet. Ja, jeg har nu den Opfattelse, at der er ingen Skat, man venter paa med Længsel. Skatter ere altid et Onde; de kunne aldrig være en Behagelighed, naar vi lige undtage en meget høj Beskyttelsestold, der naturligvis kan være en Behagelighed for den Industriegren, den begunstiger; men hvis den naar en vis Højde, virker den jo ikke længere fiskalt. Men naar jeg altsaa taler om Finanstoldsatser og andre Skatter, hvis Udbytte gaar ind i Statskassen, tror jeg altid, man maa sige, at de ere en Ubehagelighed, større eller mindre, der er saa vist ingen Længsel efter dem. Jeg ved vel, at der en Del Jægere her i Landet, Folk, der have en særlig Interesse for Jagten, som ærgre sig over de mange Søndags-skytter og den vistnok ogsaa ofte meget uheldige og hensigtsløse Bortskyden af Vildtet, og som derfor gerne saa, at disse Søndagskytters Antal blev indskrænket, og at man gennem en Jagtskat praktisk set begrænsede Jagten til et mindre Antal Personer. Det er meget rigtigt, at der findes saadanne jagtinteresserede Folk, men jeg tror, det ærede Medlem tager fejl, hvis han tror, at det af den jordbesiddende Stand her i Landet gennemgaaende vilde blive betragtet som en Behagelighed, hvis de skulde løse et Jagttegn til for Eksempel 20 Kr. for at faa Lov til at jage paa deres egen Ejendom. Jeg tror, at der er mange Mennesker, som vilde synes, at det vilde være rart at faa en Jagtskat, saa at man ikke fik alle de mange halvvoxsne Dreng og Tjenestekarle til at strejfe rundt om Søndagen, men jeg tror, at de i deres stille Sind undtage Ejerens Jagt paa egen Ejendom,